

4 Ιουνίου 2020

Συγκλονίζει το θαύμα του Αγίου Ιωάννη του Ρώσου

[Ορθοδοξία και Ορθοπραξία / Θαύματα και θαυμαστά γεγονότα](#)

Το θαύμα του ασθενούς που συγκλονίζει.

Δύο ώρες περίπου προσευχόταν κλαίγοντας ο κ. Κωνσταντίνος Πολυχρονίου, ανώτερος κρατικός υπάλληλος μπροστά στη Λάρνακα του Οσίου Ρώσου.

Φορούσε πιζάμες και ένα ταξί τον περίμενε στην Βορεινή πύλη της Εκκλησίας. Όταν τελείωσε τη μυστική του συνομιλία με τον Όσιο, ξεκίνησε με αργά βήματα, σέρνοντας τις παντόφλες στο δάπεδο και προχωρούσε προς την έξοδο.

Τον σταμάτησε ένας ιερέας της μονής και τον ρώτησε γιατί έκλαιγε τόση ώρα, γιατί δεν ήταν ντυμένος κανονικά και ήρθε στην εκκλησία με πιζάμες και αν...

επιθυμούσε να του έδινε δωμάτιο στον ξενώνα να αναπαυθεί για λίγο αν το είχε ανάγκη.

- Όχι πάτερ, απάντησε και συνέχισε, με ξεκούρασε για πολλά χρόνια ο Άγιος,

αυτός, ο μεγάλος και θαυματουργός γιατρός που υπηρετείτε. Σήμερα το πρωί στον «Ευαγγελισμό», στο Νοσοκομείο, ήρθε η γυναίκα μου να με δει.

Έχει περάσει δεκαετία και πλέον να σταθώ όρθιος όπως με βλέπετε τώρα. Μία χρόνια πάθηση του νευρικού συστήματος και μία αρρώστια που είχα περάσει μου έφεραν αναπηρία τόση που έχασα τη θέση μου, πήρα πρόωρα σύνταξη και οδηγήθηκα στα Νοσοκομεία γιατί μετά το δεύτερο χρόνο είχα πάνω από 80% παράλυση των κάτω άκρων.

Η παράλυση, η κακή ψυχολογική κατάσταση, η πρόωρη έξοδος μου από τη δραστηριότητα της ζωής με οδηγούσαν σε μαρασμό, σχεδόν στο θάνατο.

Σήμερα, λοιπόν, το πρωί η γυναίκα μου ήρθε στο Νοσοκομείο, με βρήκε να κοιμάμαι, δεν με ξύπνησε, παρά κάθισε δίπλα στο κρεβάτι μου σε μια καρέκλα. Για λίγα δευτερόλεπτα την πήρε ο ύπνος.

Βλέπει στο όνειρο της ότι, στο διπλανό θάλαμο γινόταν επισκεπτήριο γιατρών. Ανάμεσα τους ήταν ένας άγνωστος ξένος γιατρός.

Τον πλησιάζει η γυναίκα μου και του λέει: Γιατρέ μου, είστε ξένος; Σας βλέπω για πρώτη φορά στο Νοσοκομείο. Σας παρακαλώ στο διπλανό θάλαμο έχω τον άνδρα μου πάνω από δέκα χρόνια παράλυτο. Οι γιατροί μου έχουν πει την αλήθεια, ότι χάνω το σύντροφο μου. Χάνω το στήριγμα μου. Θα πεθάνει ο σύζυγος μου. Ελάτε, γιατρέ μου, να τον δείτε, να του δώσετε κουράγιο, να μας πείτε κάτι και σεις.

- Πήγαινε, κυρία μου, περίμενε και θα δω και το σύζυγο σου.

Ναι, γιατρέ μου, πέστε μου το όνομα σας, να σας περιμένω...

- Ιωάννης Ρώσος, της απαντά.

Ξυπνάει, πετιέται από το κάθισμα της.

Με βλέπει που προσπαθώ μόνος μου, στηριγμένος στους αγκώνες μου, να σηκωθώ.

Βοήθησε με, γυναίκα, της λέγω, κάποιος με κρατάει απ' τις μασχάλες και με σηκώνει, βοήθησε και συ...

Σηκώθηκα, πάτησα στο έδαφος, όταν τα κλάματα της γυναίκας μου είχαν φέρει γύρω μας γιατρούς και βοηθητικό προσωπικό.

Ο υπεύθυνος γιατρός του τμήματος, ένας πιστός χριστιανός, συγκλονίζεται από τη διήγηση της συζύγου μου και προτρέπει: Κύριε Πολυχρονίου όπως είσαι, μη ζητάς, να αλλάξεις τις πιζάμες σου, φύγετε, πάρτε ταξί στην είσοδο του Νοσοκομείου και πηγαίνετε στο Πνευματικό θεραπευτήριο, στην Εκκλησία του Αγίου Ιωάννου του Ρώσου, που είναι στην καταπράσινη κοιλάδα του Προκοπίου της Ευβοίας, όπου και ολόκληρο το ιερό του Λείψανο. Πηγαίνετε, πέστε το μεγάλο σας ευχαριστώ και γυρίστε για το εξιτήριο που αυτή τη φορά -σπάνια βέβαια- το υπογράφει όχι γιατρός αλλά ένας "Άγιος!

Και σαν χριστιανός και σαν επιστήμονας ό,τι είπα το πιστεύω. Πάνω από την επιστήμη μας είναι η παντοδυναμία του Θεού και των Αγίων του.

Αυτά μας είπε, Πάτερ. Αυτά ... Δώστε μας και σεις την ευλογία σας.

Αυτά είπε, αυτά είδαμε από τον ευλογημένο αυτό άνθρωπο που με τα κλάματα του (οι άνδρες για να κλάψουν πρέπει κάτι το πολύ σοβαρό να συμβαίνει) έλεγε στον Άγιο εκείνο το «ευχαριστώ» που είναι πρόθυμοι να το πουν όσοι άρρωστοι στα Νοσοκομεία, στα παντός είδους Νοσηλευτικά Ιδρύματα και Άσυλα ανιάτων περιμένουν κάποιον Άγγελο, κάποιον Άγιο, τον ίδιο τον Κύριο να ταραξει τα νερά για να μπουν σ' αυτό το μυστήριο που λέγεται θαυματουργική θεραπεία, που όντως γίνεται κατά καιρούς σε ασθενείς που ο Θεός επιλέγει με τα δικά του κριτήρια, σχεδόν άγνωστα σε μάς.

Πηγή: http://www.athina.tv/2013/07/blog-post_8289.html